

"אם הייתי שומע התבטאות ספציפית נגד הישראליות שלי, הייתי מגיב אחרת." דגן

אז היו גם רגעים קשים?

"היו הרבה מאוד רגעים קשים כי הייתי לבד כל הזמן. לא דיברתי ימים שלמים. היה לי קשה, אבל עד גבול מסוים. הקושי הגדול ביותר היה להסתדר עם הטיפשות סביבי, עם חבורת המטומטמים והאפסים שלא ידעו מה לעשות עם הבנאליות והריקנות. מצד אחד הייתי בחופש אדיה, מצד שני היו מצלמות ואנשים טיפשים שקצת הרסו אותי."

מה, בעצם, עושים כל כך הרבה זמן לבד?

"הייתי עושה מדיטציות שלוש שעות ביום, צללתי כל הזמן, תפסתי דגים, סרטנים ותמנונים כמו מטורף. החיות היו באות אלי."

מה כל כך הפריע לך במשתתפים האחרים?

"כולם שם היו כל הזמן צבועים ומשחקים בכאילו. הם היו רואים את המצלמות והופכים להיות משהו חיובי. הכל שם היה משחק וזה היה ברור לעין, אז ברור שזה היה ברור למצלמה והם נתפסו אחד-אחד בשקר של עצמם."

לא היה אחד שהתחברת אליו?

"אף אחד שעניין אותי. אלו אנשים שלצערי הרב, הפרסום, התקשורת והטלוויזיה עשו להם לא טוב." **היום אתה בקשר עם מישהו מהם?** "שכחתי איך קוראים להם, מי היה שם ומה השמות שלהם. אני זוכר יותר את הרגים, הסרטנים והציפורים." **איך זה הרגיש לך להיות הכי שנוא באן, אבל הכי אהוד בבית?**

"הקהל תמך בי ברמות כל כך מפתיעות, והיה לי ממש מדהים. לא ציפיתי לזה, כי על האי אין לך קשר עם העולם החיצוני, ומי שמראיין אותך או מצלם אותך לא מגלה לך כלום. אני לא חושב שהצופים אהבו אותי יותר כי אני ישראלי, אלא בגלל מי שאני."

בדומה למקרה שייחי ב"אח הגדול",

ככל שהשנאה כלפי דגן גברה, כך הצופים באיטליה התעקשו להשאירו על האי. בפורמט האיטלקי התוכנית

משודרת בזמן שהמשתתפים על האי והקהל בבית שותף בהרחות, מה שגרם לו להגיע לסוף וגם לנצח. בכל הפעמים שלא היה ראש השבט (סוג של חסינות למי שמנצח במשימה), הועמד להדחה ושרד את כולן. "את התמיכה של הקהל הבנתי בשבוע השביעי והשמיני, והגל הזה של החיוביות מצד הקהל היה מאוד נעים במובן מסוים. זה גרם לי להבין שלאנשים נמאס מהבנאליות ומהשטחיות והם רוצים משהו יותר עמוק וטבעי. היה פה משהו מאוד מיסטי, והייתי גם צריך לזכור באיזו רשת אני משודר ואיזה ציבור מסתכל עלי ולדעת לקחת את הצופה ולתת לו את מה שאתה, ולכן אמרתי להם הכל בפנים ולא שיחקתי מול המצלמה." **איך פאולה הגיבה להשתתפות שלך בתוכנית ולחזרה שלך לאור הזרקורים? הבנתי שאתם עדיין בקשר.**

"היא שמחה בשמחתי. היא מאוד תמכה ותומכת." **לפחות נלחמת במישימות?** "לפעמים כן ולפעמים לא. היו הרבה פעמים שלא רציתי כי ממש לא עניין אותי המשחק, והיו כמה פעמים שוויתרתי מראש."

במהלך הצילומים גם נעקצת. חשבת לפרוש? "נעקצתי מרג ארסי, וזה גרם לי לאינפקציה באצבע. אחרי שנעקצתי הייתי צריך להיות הרבה במקום, להיות יותר פסיבי ולא לזוז, וזה נתן לי הזדמנות נוספת לשקט גופני ומחשבותי. לא חשבתי לפרוש, אבל גם לא יכור לתי לזוז. זה משהו שלא הרגשתי אף פעם, אבל ברגע שנעקצתי המשחק השתנה כי הראיתי צד אחר שלי."

יש משהו בישראליות שלך שעזר לך שם? "הקיבוצניק שבי בטוח עזר לי, כי אני גרלתי על הירדן בגליל. הלכנו יחפים על הבזק והיה לנו א"ש לילה. דווקא במקום המבודד הזה התחברתי מאוד לשורשים שלי כישראלי וכיהודי וגם לפטריוטיות שבי. רציתי להראות להם שאני פאקינג הישראלי היחיד ואני שם אתכם בכיס. לא משנה כמה הצלחתי או כמה אצליח באיטליה, אני תמיד אהיה ישראלי,

אני אף פעם לא אהיה איטלקי".

מה קיבלת מהחווייה הזאת?

"הדבר הכי יקר ובריא שקיבלתי זה את הזמן שלי, וזה דבר נדיר. פתאום יש לך כל הזמן שבעולם. יום שלם על החוף מרגיש כמו חודש, וזה מדהים. אתה רואה כל זריחה, את כל הכוכבים ואת הירח ממצב אפס למצב אפס ואיך אנחנו מסתובבים ביקום ואת הגאות והשפל, ואתה חי את הרוח ואתה שומע את הציפורים. יש בזה משהו מאוד מיסטי. כל השאר זה בולשיט."

מיסטי, וגם 100 אלף יורו על הפרס במקום הראשון, לא כולל הסכום שקיבלת על ההשתתפות בתוכנית.

"מה זה כסף? תחשוב על המהות של כסף. אני קיבור צניק. לא נולדתי עם ראש עסקי. אני יודע שבכל מקום כסף זה הדבר שהכי מעניין את האנשים, אבל היום מעניינת אותי האנרגיה. לתת מעצמך כדי להעשיר את האחרים. כל אחד מאיתנו אחראי לעולם שהוא חי בו, במיוחד אנשים שיש להם כוח פרסומי, ויש לך אחריות. היום יש לי אחריות שלא היתה לי פעם."

ומה בכל זאת תעשה בפרס?

"חצי ממנו תרמתי לסיוע לילדי סוריה."

בחודש הבא הוא יחזור שוב לניו יורק.

הפעם לא כדוגמן בתחילת דרכו או כסטודנט צעיר למשחק, אלא כבמאי שמציג את סרטו הראשון באורך מלא. "השאמאן האחרון" הוא סרט דוקומנטרי, שמביא את סיפורו של ג'יימס, סטודנט אמריקני שסבל מדי-כאון קליני ומנסה להציל עצמו בעזרת צמחי מרפא.

הסרט המוגמר התגלגל לידינו של הכוכב ההוליוודי לאונרדו דיקפריו ("חבר משותף חיבר בינינו, והוא התלהב"), שהצטרף לצוות המפיקים, וגם הביא אותו לשידור בנטפליקס. ב־12 במאי ייצא הסרט לאקרנים בניו יורק, ובקיץ ישודר גם בטלוויזיה בישראל.

"כשיצאתי לדרך לא ציפיתי לכלום", מספר דגן, "הבימיו זה חיבור מסוג אחר. בדרך כלל היו מסתכרים לים עלי ועכשיו מסתכלים דרכי. הפכתי את המצלמה ב־180 מעלות. גם באינטסגרם שלי, למעט התמונות האחרונות מהתוכנית, אני מתעד את מה שאני רואה." **איך זה מרגיש שכבר בסרט הראשון שלך אחד הכוכבים הגדולים בהוליווד שותף בו?**

"זה לא להאמין. ראיתי סיפור מרתק ורציתי לספר אותו לעולם."

הניצחון ב"הישרדות" לא עשה לך חשק לחזור לעבוד באיטליה?

"יש לי ים הצעות. אני רק צריך לכוון את השלב הבא. כנראה לכתוב פורמט על 'הישרדות', אבל לא ריאליטי, כנראה דוקומנטרי, על הישרדות אמיתית בטבע."

מה בנוגע לריאליטי בישראל?

"הציעו לי, אבל לא הייתי הולך בחיים. בארץ הרבה יותר מעניין אותי הקולנוע ולהתחבר ליוצרים. לעשות ריאליטי זה לא מעניין אותי, כי כבר עשיתי את זה."

אתה מחובר בכלל למה שקורה בישראל?

"אני ילד של שנות השבעים, אמא היפית ואבא קרי-בוצניק, אני גאה בתל אביב ואוהב לראות איך שהיא התפתחה. פעם בשנה אני מגיע לארץ, להיפגש עם החבר'ה מהקיבוץ, ובכל פעם מחדש אני מהיזה מבסוט ונהנה וטוב לי בנשמה. כיף לי לראות את הישראליות." **ומה הסיכוי שתחזור לכאן ותקים פה משפחה?**

"אם היו נותנים לי דירה בתל אביב, הייתי לוקח בכיף. אני לא שולל זוגיות ולהקים בית בארץ, אבל הדבר המדהים בחיים הוא שאתה לא יכול לדעת מה יקרה בעתיד. בגיל שלי בישראל כבר סבים וסבתות, אבל מבחינתי יש לי עוד זמן לילדים. 50 זה ה־30 החדש."

אתה גאה להיות ישראלי?

"בטח. אני חושב שבקרב הישראלים יש אחוז גבוה של אנשים עם פוטנציאל לשנות את העולם, אבל יש גם כמה אחוזים מעטים שעוצרים את העולם במקום שהוא נמצא בו." ●

erans@israelhayom.co.il

"כשהגעתי לתוכנית לא ידעתי מה אני הולך לעשות, אבל אני אחד שיודע לשרוד כי טיילתי ב־128 מדינות וגדלתי בקיבוץ, דגתי דגים בלדות והלכתי יחף. כשהגעתי לשם הרגשתי בבית, הרגשתי שאני מתחבר לשורשים שלי"

"אם היו נותנים לי דירה בתל אביב, הייתי לוקח בכיף. אני לא שולל זוגיות ולהקים בית בארץ. בגיל שלי בישראל כבר סבים וסבתות, אבל מבחינתי יש לי עוד זמן לילדים. 50 זה ה־30 החדש"

"יש לי ים הצעות, אני רק צריך לכוון את השלב הבא. כנראה לכתוב פורמט על 'הישרדות', אבל לא ריאליטי, כנראה דוקומנטרי, על הישרדות אמיתית בטבע. הציעו לי גם לעשות ריאליטי בישראל, אבל לא הייתי הולך בחיים"